

Ca-Nostra

ANY SETÉ.—NÚM. 295 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 10 DE JANRE 1914 * * *

POBRESA DE CULTURA RELIGIOSA

Jo no puc deixar de senyalar un error en que'is catòlics hem caigut com els demés (i els enganyadors hem estat nosaltres mateixos), engany democràtic que jo anomenaria l'engany del segle XIX: el de pendre les apariències per realitats, les paraules per coses, el renou del vent per la veu del esperit.

L'oratoria i el periodisme han penetrat dins el temple de Deu portant-hi una halenada de superficialitat, de baladriat, de vanidad profana. Hem malversat en discursos buidíssims el temps que deviem al estudi i a la meditació. La nostra gent s'es acostumada a considerar coses que deurien esser objectes de reflexions fondíssimes i recullides a mers temes retòrics que reben externament l'orella desenrotllada per joves bons atlots i per oradors de bona veu. El periodisme catòlic ha estat cara al altre periodisme, però se ens ha acostat a les lectures de moda i ens ha aficionat als articles superficials i baladriers, més baladriers que més superficials.

Contra el meentig revolucionari, contra l'ateneu impio, contra la premsa sectària hem armat els nostres arguments, els nostres atenèus i la nostra premsa, tallats per un patró massiu semblant a n'aquells. Hem oposat paraules a paraules, vanitat a vanitat, democràcia a democràcia.

Però res solit pot sortir de les paraules de la vanitat i de la democràcia. Als nostres ulls està neixent un món de realitats ben sòlides, i si no ens de la nostra idea, del nostre sentiment religiós una cosa sòlida, s'esdevindrà com un fantasma entre aquestes realitats.

Engafau un dels nostres joves catòlics un de la majoria, als 20 anys, a la vida del món, quant, acabada la carrera

se disposa a emprendre per compte seu el gran camí de la vida.

Un jove de bona casa, *il·lustrat*, de bones idèes. Qué creis que li trobariem dins el cap, si l'hi obriem? Li trobariem (ademés d'un residu dels llibres de text universitaris, i d'unes quantes novel·les) quatre articles llegits a *la buena prensa*, quatre idèes incoerents sobre la harmonia *entre la religió i la ciencia* sentides a qualche conferenciant qui no sabia de què anava, i quatre oracionetes en castellà d'aquelles qui comencen *Dulce Jesús!* apreses a un devocionariet de col·legiala.

Creis que un catòlic qui estimi la seva virilitat pot anar pel món en el segle XX amb aquest bagatge intel·lectual?

Jo vos dic que moltes defeccions i moltes covardies i molts de respectes humans regoneixen per causa la pobresa del propi pensament religiós, i la vergonya de sentir-se inerme, de sentir-se en ridícul, davant una idea forta.

S'imposa la necessitat d'una fonda cultura religiosa, d'un sòlid nodriment de l'esperit a base de l'Evangeli, de Sant Pau, de Sant Agustí, dels llibres Sants i dels grans mestres de l'Església, arreconats avui i oblidats per un inconsistent i superficial modernisme en les lectures piadoses i en les petites devocions.

IV.

ALES

*Un desig nit y dia m'esperona
cap a les cimes ont reposa'l Cel,
per veurela d'aprop exa corona
d'hont lo floró més pobre es un estel;*

*per veureles encendre exes antorxes
y desde'l vespre a la primera albor
passar esplendoroses per los porxes
de l'alcàçar diví el Criador.*

*¿Foren a exàms sembrades les estrelles
com en un camp granívol lo forment?
¿son flors plenes de granes ò poncelles
los lotus blancs del riu del firmament?*

*¿Quina força equilibra les esferes
fentles en dança eterna voltejar,
com rodes d'un rellotge volanderes
qu'ara tot just s'acaba d'arriar?*

*¿Hont va a descarregar sa pedreria
ia imperial carroça de la nit?
¿hont va a dexar sa brillantor lo dia,
puix cap al tart se'n mostra desflorit?*

*¿Qui d'exa mar ha vista la ribera?
¿qui d'eix abisme ha escandallat lo fons,
d'un nou palau de l'univers pedrera
tal volta, ò breç de noves creacions?*

*¿Hont s'amaga'l cometa formidable
per ressortir un segle ò dos després
entre les llums etèrees espantable,
com serp de foch en mig d'un bosch espès?*

*¿Sobre quins ralls los astres van y venen,
qu'en llur camí no descarrilen may?
En sa embriandada ¿ab quin bridó's detenen
qu'a truchs no s'estabellen per l'espay?*

*De la cadena d'or que tot ho serva
poques anelles oviram d'ací,
y, efimers d'un instant, desde un bri d'herba
la voldriem midar fins a la fi!*

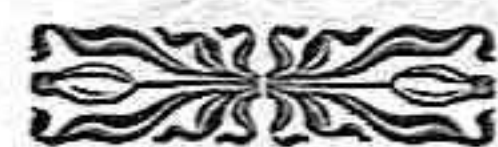
*Oh Cel, oh cel! oh llibre de misteris,
¿quan m'obriràs tos més hermosos fulls?
¿quan m'obriràs tos altres hemisfèris,
cambra real tancada a nostres ulls?*

*¿Quan veure'm dexaràs les roses veres
d'exos rosers que m'han punyit lo cor,
de mos tristos hiverns les primaveres,
de ma fúnebre nit les resplandors?*

*¿Quan veuré obrir les estrellades portes
del regne hont tot crucificat reviu,
y rebrotar mes esperances mortes,
y'l més bell de mos somnis renadiu?*

*Si catifa es l'atzur de vostres sales,
¿quan lo veuré a mes plantes enflorar?
Oh Deu meu, oh Deu meu, d'aume unes ales
ò prenèume les ganes de volar!*

JACINTO VERDAGUER.

FREDOR

(MEDITACIÓ)

Quantes vegades, al deixar el llit i sortir a la finestra en aquestes matinades d'hivern en que tot és blanc de gel, he sentit una esgarriança que ha engendrat en mi una meditació!

El gel fa, a la vista, l'efecte d'una lleugera nevada, però no és com la neu beneficiós a les plantes, puix que a son influx se marceixen, s'aplanen i fins s'esmortueixen. Alguna que altra planta no'l sent l'efecte del gel, però és que està a cobert de ses ives, baix la protecció d'altra planta o de l'enginy de l'home. Les plantes que no moren baix el rigor del fret, se retarden.

I vet-aquí la meua meditació: També una blanca capa de gel cobreix el cor dels homes, i son pes i sa fredor els té atuits, quasi morts. S'han plegat les ales del seu cor, i ja no s'enlairen, els hi falta força; son volar s'és mort dins la fanguera de la mondanitat. Atrafegats en apilotar tresors que assedeguen l'ànima, son cor s'és refredat i ja no sent l'anyorança d'un Déu que sacia i escalfa; per això els temples, ont l'ànima reposa i el cor s'aixeca, es troben en la més desconsoladora solitud.

Però ¿és que la senten els homes la fredor de son cor? Al principi potser sí que sentiren esgarriança; però ara... quan una planta s'és esmortuït ¡que la furga poc la terra!

Mes el gel no les mata a totes les plantes; alguna que altra i fins moltes resisteixen ses ives, i quan les toca el sol, a mida que's va fonent son gel, se redressen i adquireixen nova tendror.

Busca'l tu també el sol que fongui el gel que cobreix el teu cor, si és que sents encara sa esgarriança, ¿i sabs ont el trobaràs?, en el Sagrari. Acosta't-li, que, encara que reclòs en àurica presó, s'obrirà a ton desig, i poc a poc anirà penetrant-te; i quan hakis sentit sa ardor, i et trobis en plena efflorescència de ta vida, no tornis a barrejar-te amb el sigle, n'on respiris sa atmòsfera, car serien molt tardans els fruits que recolliries, si és que la teua fe arribava a produir-los.

¡Oh, si els homes tots, al sentir penetrar la fredor dins son cor, ¡com àgils aurenets, s'anassin a posar sota les voltes del temple! ¡com reviuria sa fe! ¡que daurats i sabrosos seïen sos fruits! Puix que és en el temple ont se sent la escalforeta de la fe, és en el Sagrari ont se redressen els cors, és en la casa de Déu ont no se sent el fret. ¿Pot sentir-se el fret quan un està trempant-se en la fornall de l'amor? La fornall n'és la Eucaristia, i ditxós aquell que, en la ceguera de la fe i de l'amor, s'hi tira i té la sort de fondre's en ses flames... ¿Senten el fret, se gelen per ventura les plantes quan se retorcen als raigs del sol, que les hi dona color i vida?

A. M. G., *Pvre.*

LO GALL

Miréusel qu'estufat! Còm s'hi rumbeja a dintre'l galliner l'engreit gall!
Ab quina autoritat ell se passeja corral amunt, corral avall!

Tothom li dexa pas... La polla rossa en veyentlo venir ja li fa lloch;
com certs hòmes que tenen molta bossa,
passa ell altiu fent lo *cloch-cloch*.

La cresta de gayrell porta penjada com d'antich cavaller l'ayrós plomall;
es guexo'l seu mirar; la pota alsada sembla que diu: ¡plassa a n'el gall!

Quan porten la cassola de les pastes, s'hi rebat al bell mitx-enfurismat
y fa la lley a tots: «tu avuy no'n tastes!
arrera tu, ja has prou picat.»

Vos jur que'm té molt tip l'estrafalari y'm plau ferlo colltórcer per Nadal.
¿Sabeu perquè fa assò's creu necessari y esse'l senyor del corral.

També coneix molts hòmens que ga'legen y's creuen necessaris com lo gall,
y tots enravenats també's passegen corral amunt, corral avall.

J. COLLELL.

PUBLICACIONES REBUDES

LA MORAL EN LA CALLE, EN EL CINEMATÓGRAFO Y EN EL TEATRO, *Estudio pedagógico-social*—El P. Francesc de Barbéns, Religión Caputxi, conegut a Inca per haver predicat dos anys la novena de la Puríssima, ha escrita aqueixa obra que té per objecte estudiar i mostrar a tots els qui deploren el notable desviament i pasmosa degradació del sentit comú, particularment aquests darrers anys. En l'actualitat el *carré* el *cine* i el *teatre* son tres elements que estan desnaturalisats. Així com per naturelesa estaven destinats a exercir una intensa i feconda acció educadora, de la mateixa manera poren actuar, i desgraciadament actuen, com agents destructors dels gèrmens de moralitat, de religió i de bon gust, que du en si l'esperit humà.

En el treball del P. Barbéns s'estudia, a pedres menudes, les causes d'immoralitat que's troben en mitx de les places i carrés; els perills greusims qu'entranya la pel·lícula cinematogràfica per la visió, segons les lleis físiques i fisiològiques, per les facultats humanes i per l'equilibri de la naturelesa; la decadència i degradació del sentit estètic davant l'escena pornogràfica.

An *els pares de familia*, recomenam la seua lectura per mostrar-los amb observacions i exemples pràctics el perill gros qu'amanasa els seus fills, determinant malalties que a la infància du l'atmòsfera corrompuda dels nostros dies; desviant desde la seua juvenesa tota psicologia dels meteixos i encaminar-los per la via del precipici o de la ruïna.

AN ELS FILLS, també és convenient la seua lectura, per oferir-los amb claritat meridiana la guia més segura que deven seguir en mitx del món; i al trevés del bé i del mal se les formarà amb un esperit cívic i cristià, preparant-los oportunament perquè sabin discernir lo que realment és admissible o despreciable en la literatura, en les belles arts i en la vida social.

A TOTS ELS HOMES SOCIALS i a tots els que s'interessen per la elevació del nivell cultural, recomenam la present obra, confeccionada en presència de llargues experiències, de sòlits coneixements psicofisiològics, de profundes observacions davant el desplegament moral de nostros pobles i d'un criteri discret en la preciació dels fets.

És editada a can Lluís Gili de Barcelona en 1914. i Val en rústica 2 ptes. i 3 ptes enquadernada (Per correu certificat ptes 0'35 més) A l'Administració de CA-NOSTRA en tenim exemplars.

IBERICA.—Después de los espécimen de preparación—de los que oportunamente dimos cuenta a nuestros lectores—se ha publicado el primer número de IBERICA revista semanal vulgarizadora del progreso de todas las ciencias y de sus aplicaciones, la que aparecerá todos los sábados.

En los números de presentación de la publicación, es costumbre editorial hacer un alarde de riqueza y abundancia en las informaciones y grabados, para llamar la atención del público. No sucede así en IBERICA, cuyo ejemplar presente supera a los precedentes y es una buena prueba del empuje y la gallardía con que viene a la vida esta revista recomendable por tantos conceptos.

El Observatorio del Ebro, centro de donde parte la Revista, cumple la palabra ofrecida al público. Excelentes y variados grabados interés, amenidad, variedad en las materias tratadas; artículos acomodados a todas la inteligencias unos para los científicos, otros para el profano, etc. Desde el primer espécimen han desfilado por las columnas de IBERICA las firmas de personalidades eminentes en la ciencia; directores de instituciones, catedráticos, profesores, ingenieros etc., ocupándose de sus especialidades.

A la agradable de su texto une una excelente presentación tipográfica y su precio es económico, pues la edición corriente sólo cuesta al año 10 pts., y la de lujo 20.

Para facilitar la suscripción, además de poder hacerlo directamente al Observatorio del Ebro, Tortosa; enviando el importe en giro postal, puede hacerse *por medio de cualquier librero sin aumento de precio*. Los números sueltos se venden a veinte y cuarenta céntimos respectivamente.

Dadas las numerosas ventajas de la revista está destinada sin duda a alcanzar un éxito popular.

He aquí, el interesante sumario correspondiente al número 5 de Enero:

ARTÍCULOS DE FONDO: *La Psicología positiva*, J. de la Vaissière, S. J., Profesor de Filosofía y de Psicología experimental en el Colegio Máximo de Jersey.—*Sobre los postulados que sirven de fundamento a la Geometría*, Miguel Vegas, de la real academia de Ciencias exactas, Físicas y Naturales y Catedrático de la Universidad Central.—*Pégoud y el «Pégoudismo»*, Carlos Mendizábal, Ingeniero.

CRÓNICA CIENTÍFICA: Pasteur y su obra.—Telegrafía sin hilos: La nueva estación radiotelegráfica de Paterna (Valencia). La Estación más potente del mundo.—Botadura del acorazado «Benbow».—Casa torre y Estación Meteorológica Agrícola de Riudabella.—Datos astronómicos para el mes de Enero pe 1914 (España).

BIBLIOGRAFÍA;

GRABADOS: Luis Pasteur.—Instituto Pas-

(dos grabados)—Estación radiotelegráfica militar de Paterna (Valencia)—Mapa de la red radiotelegráfica militar de España—Estación de radiotelegrafía sin hilos de Eilwose (Alemania) (dos grabados)—Botadura del acorazado «Bonbow»—Estación meteorológica de Riudabella (dos grabados)—Representación gráfica de los vuelos de la cabeza abajo de Pégoud.—Aspecto del cielo durante el mes de Enero de 1914 a los 40° de latitud Norte.

EL ALMANAQUE DE LA PRENSA CATÓLICA—Con elegante portada, en la que Santiago Martínez ha dado nuevas pruebas de su talento artístico é inspiración cristiana ha aparecido, está a la venta en las principales librerías, el Almanaque de la Prensa Católica para 1914 publicado por el Centro *Ora et Labora*.

En el Almanaque de la Prensa Católica para 1914 es un interesantísimo volumen de cerca de 300 páginas, en las que se encierran notabilísimos escritos de los primeros tratadistas sobre prensa, multitud de curiosidades históricas sobre la mis-
ra y más de diez mil datos relativos a las pu-
blaciones católicas de España.

Es obra única en su género.

Y puede adquirirse por una peseta, franco porte, pidiéndola al Administrador de *Ora et Labora*, Seminario de Sevilla.

Ajuntament

Sessió del 9 de Janer

Presideix el Sr. Batle D. Pere Balle.

Assisteixen els regidors Srs. Alzina, Cor-
Reus, Truyol, Ferrer, Fiol, Tortella, Pu-
Beltrán i Capó.

S'aprova l'acte de la sessió anterior.

S'acorda pagar una dida a un infant
una dona pobre.

El Sr. Pujol s'interessa perquè se resolgui
el compte de 500 ptes. que hi ha presen-
ta l'Ajuntament pel treball d'analitzar les
aigües de sa Font.

El Sr. Batle, diu que abans de donar-se a
l'operació, per no exposar-se a fer un
costo gravós, se demanà'l preu per conduir
D. Jaume Amengol, per estar aquest se-
relacionat amb el Laboratori de Barce-

na que ha fet el treball, i que la contestació
de donà el Sr. Armengol fonc que costaria
10 pessetes, i que sols llevors l'Ajuntament
solgué, en vista del cost, fer analitzar les ai-

guas.
El Sr. Pujol, repeteix varies vegades que
aquí qu'això va ésser mala intel·ligència i qu'es
deu a la anàlisi de les aigües val aqueixa
ciutat.

El Sr. Cortés diu que això no es manera
de defensar els interessos de l'Ajuntament.

S'acorda que s'escriba al Laboratori indi-
cament història de lo que ha passat.

El Sr. Batle manifesta que un jovesà
de l'Inca, N'Andreu Caimari, ha compost un
treball literari que ha merescut el pre-
miat a la poesia an el certàmen del Seminari,
i proposa que per animar-lo a treballar i al-
lavors temps premiar la labor i el ta-
llent d'un fill d'Inca, l'Ajuntament pagui
una sessió d'aqueixa obra i la regali a l'au-

Tots els regidors se manifesten confor-
mes en la proposta, sols el Sr. Capó diu que
l'Ajuntament no deu premià la tendència del
poema, que si es presentassin treballs d'altres
tendències també deven ser regoneguts; pe-
rò que està conforme amb l'obsequi.

El Sr. Batle, diu que no ha parlat de ten-
dències, sino de premiar el mèrit d'una obra
literària feta per un inquer.

El Sr. Alzina, Prohom del partit de la ma-
joria diu: Que quedi acordat per unanimitat,
i així s'acorda.

El Sr. Batle axeca la sessió.

COMENTARI

No sabem quin alcans haurà volgut donar,
D. Josep Capó, a les seues paraules al mani-
festar que l'Ajuntament deuria encobair
qualsevol tendència literària. Sia'l que sia,
pot estar segú el Sr. Capó, que per ara, no
hi ha perill que se presentin obres de ver-
tader mèrit literari, fetes de fills d'Inca, en ten-
dències oposades al poema d'En Caimari,
tot inspirat per l'esperit cristià. Els escrip-
tors d'Inca, valguin o no valguin, gracies a
Deu, no son de l'escola corruptora d'En
Zola ni de l'escola futurista i revolucionari
d'En Alomar. Pero si venia el cas de premiar
obres de mèrit literari de tendència nociva,
llevors ja discutiríem demunt Ca-Nostrà, si
l'Ajuntament d'una Ciutat eminentement
cristiana pot o no amparar-la.

Noves d'Inca

RECTIFICACIÓ.—Al anunciar en
el número passat les festes de guardar
caiguerem amb un erro de ploma: di-
guerem que sols restaven 9 festes de
precepte i tot seguit n'anumeraven 10,
dexant, además, dins el tinté la festivi-
dad de Sant Pere, que també és de pri-
mera classe. Demanera que son onze,
a més dels diumenges, les festes de
precepte qu'están en vigor a l'Esglesia
catòlica.

Un'altra festa hi ha que s'és axeca-
da a categoria de precepte, San Joan
Bautista; però, com s'és traslladada al
diumenge abans de Sant Pere, pel fi
que s'anunciaven no venia al cas ano-
manar-la.

Hem vists calendaris que també están
equivocats respecte a les festes de
guardar. Hi ha qu'estar alerta.

VETLADA FAMILIAR. Alguns
amics de nostra literatura, dessitjossos
de conèixer el poema d'En Andreu
Caimari l'obligàrem a que'l mos llegís.
Dijous a vespre D. Pere J. Serra i la
seua simpàtica Senyora. D.ª Antonia
Siquier, mos cediren una de les seues
sales de sa senyorial casa: allà mos
reunirem una cuarentena de persones,
entre elles hi havia el Regent de la Pa-
rroquia Mossen Miquel Llinás, el Sr.
Batle D. Pere Balle, D. Jaume Vidal

cap del partit conservador, El El Ret-
gidor Sr. Amer, D. Miquel Pujadas
Abogat, D. Josep Siquier Secretari,
D. Vicens Enseñat, D. Antoni Pastor,
D. Pere d'A. Mulet, D. Jaume Puig-
server, Mossen Guillerme Pujades,
Mossen Antoni Ferragut, Mossen Se-
bastià Llabrés, Mossen Josep Aguiló
D.ª Marcelina Moragues, D. Bartomeu
Fiol, D. Rafael Ramis Agent del Crè-
dit, i altres que sentim no recor-
dar.

En Caimari recità el poema de
Constantí en gran expressió de gest i
de dicció. An el darrer cant pareixia
que se trasfigurava, tant era l'entu-
siasme i el sentiment que ratjava del
Cant dels àngels i el triomf definitiu de
la Creu. Fonc molt aplaudit i rebé mol-
tes enhoresbones dels reunits.

Recitaren també poesies, En Miquel
Durán, En Bartomeu Cantallops qu'es
un'altra poeta novell que despunta,
D.ª Marcelina Moragues, D. Pere
d'A. Mulet i D. Pere J. Serra. Aquest
Senyor, que en tanta amabilitat mos
cedia sa casa, tradueix *Mireyo* d'En
Mistral, i mos llegí dos fragments dels
dos cants que té llets, que agradaren
molt.

* *

Divenres, quant, assistirem a la ses-
sió del Ajuntament mos sorprengué
que'l Sr. Batle proposàs i el Consistori
acordàs fer l'impressió del poema
a compte del Municipi. Tant noltros
com el meteix Caimari no'm sabíem un
mot d'això; l'iniciativa partí del Sr.
Batle que, sentim amor per la cultura,
ha volgut recompensar una manifesta-
ció de s'art. Noltros n'estàm ben con-
tents qu'el Ajuntament fassi cas d'una
obra literari, de caràcter religiós, escri-
ta en la llengua materna. Quan un
Ajuntament o direcció fa això, suposa
que dú bona orientació pel camí del
progrés, i que'l sentit elevat que té per
premiar obres d'aquesta naturalesa, el
tindrà per l'urbanisació de la Ciutat,
per l'administració, per la cultura po-
pular i elevació moral de sos subordi-
nats. No, no és malgastar els diners
empleant-los en obres de cultura un
Ajuntament. La Diputació de Barcelo-
na després del pressupost d'obres pú-
bliques i beneficència se gasta sumes
fabuloses en cultura i amb això fa pa-
tria i progués.

S'enhorabona, idò, a nostra Corpo-
ració municipal pel seu acort.

En la darrera Junta General cele-
brada per la societat «Centro Conser-
vador de Inca» foren reelegits el Vice-
President i el Vice-Secretari de la
mateixa, renovant-se els vocals 3.er i
4.er de la Directiva i 10 vocals de la
Consultiva, i quedant constituïdes les
Juntas en la següent forma:

JUNTA DIRECTIVA

President: don Miquel Pujades Ferrer. Vice-President: don Antoni Riera Bauzá. Depositari: don Miquel Ferragut Ramis. Vocal 1.º don Francesch Ferrer Moragues. Vocal 2.º don Jaume Llobera Alzina. Vocal 3.º don Per'Antoni Pujades Far. Vocal 4.º don Juan Baudes Domenech. Secretari: don Bartomeu Verd Amengual. Vice-Secretari: don Juan Fiol Beltrán.

JUNTA CONSULTIVA

don Jaume Vidal Jaume, don Joan Alzina Llobera, don Lloaixim Gelabert Masip, don Pere Amer Sastre, don Llorens Nicolau Fiol, don Vicens Enseñat Enseñat, don Antoni Amer Sastre, don Gori Balaguer Costa, don Gabriel Salas Ferrer, don Esteva Ribas Borrás, don Jordi Llobera Ramis, don Llorens Rubert Borrás, don Bartomeu Payeras Ferrer, don Benet Serra Barceló, don Antoni Real Torrens, don Bartomeu Tortella Llinás, don Jaume Coll Seurina, don Antoni Truyol Martorell.

ALCES—Dijous els porcs se pagaven a 15, i a 15 pessetes i mitja l'a-

rrova. No recordam haver-los vist mai tant enfilats. El bessó també ha tenguda una alça grossa de tot. El comerciant D. Pere Cortés digué devant noltros que n'havia pagat a 151 pesseta el quintà. Se deia que fins i tot era arribat a les 153 pessetes; pero no'm sabem cap cas.

QUINTOS—Avui s'han entregats els reclutes de l'any 1913 per incorporar-se an el Retgiment d'Inca. Amb tal motiu nostres places i carrés s'han vist animats de gent i allegats dels reclutes.

CAIGUDA—Dijous una dona de Marratxí, que nom Margalida Cabot, ja entrada en anys, caigué de terra plana i se fé una ferida a sa cara. Enseguida fonc convenientment curada an els estudis de sa Cortera pel metge municipal D. Miquel Llabrés i per les monges.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	151'00	al quinta.
Blat	a	18'50	la cortera.

Xexa	a	19'50	id.
Sivada	a	11'00	id.
id. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'50	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	14'00	id.
Fasols	a	34'00	id.
Monjetes de confit	a	36'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Porcs grassos	de 14 a 15 l'arrova		
Garroves	a	07'00	
Safra	a	3'00	s'uns.

LLIBRERÍA Carre de la Murta número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudes

ENCICLOPEDIA UNIVERSAL ILUSTRADA—Europeo-Americana Tomo XVII—Comprende: parte de la letra C. y la D.—Barcelona—Hijos de J. Espasa, Editores.

De Temporada

Dietaris per l'any 1914 que contenen els guies de Madrit, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

Almanac Bailly Baillere per a 1914.

Blocs del cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Religiosos y Comuns.

Plaques per dits blocs tan hermoses que un no sab quin triar.

Aguinaldos per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

Llibres Retxats de tota la modelació, ab enquadernacio forta i econòmica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Berne, 118.—PALMA

Sucursales

JAIMÉ II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■■ En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses ■■

PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 a 10 Y MILAGRO 1 a 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

TALLER DE CAPSERIA

de Bartomeu Tomás

S'en treballen aviat i econòmiques de tota classe: per Sabatería, Capellería, Sastrería, etc.—C. Trinquete 14.

Plantel

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUEROS
CLASE SUPERIOR

Se venden a Inca calle de la Estrella N.º 18 y Calle de Muntanera N.º 55.